

ÜZENET

A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET
HETILAPJA – I. ÉVFOLYAM – 17. SZÁM, 2008. MÁJ. 25

Kedves Testvéreim!

Ha címet kellene adni az imént felolvasott Igének, talán az „Életmegoldás” lenne a legkifejezőbb.

Jöjjetek énhozzám

Az Édenkertből való kiűzetés óta az ember nem tesz mást, csak megoldásokat keres különböző fásasztó, veszélyeztető és fájdalmas élethelyzeteire. Érthető, hiszen Isten átokszavaiban is azt olvassuk, hogy fájdalom, fáradozás és veszélyeztetettség lesz az ember sorsa a bűneset

odafordulni Istenhez, nem lehetett azt másképp, csak leborulva, vagy áldozat bemutatásával annak jeléül, hogy itt halálra méltó, bűnös halandó könyörög. Ha sok ateista ember nem is fogadja el, én meg vagyok győződve arról, hogy éppen ez az Isten nélküliség és az Isten utáni tudatalatti vágy minden embernek a belső konfliktusa, amely rengeteg fájdalomnak, nyugtalanságnak és boldogtalanságnak a forrása. Azért evangélium, azaz örömhír Jézus Krisztus születése, mert ezáltal változott meg teljesen

*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok,
és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.
Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljátok meg tőlem,
hogy szelíd vagytok, és alázatos szívű, és megnyugvást találtok
lelketeknek.*

Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.”

Máté ev. 11,28-30

következtében. Mindezeknek közös nevezője pedig az Istentől való eltaszítottság. Az eltaszítottság alatt azonban nem Istennek az egész emberiség iránti gyűlöletét kell érteni, ahogyan azt sokan magyarázzák maguknak. Az eltaszítottság egyszerűen azt jelenti, hogy a bűneset óta az ember képtelen megtalálni Istent, közeledni hozzá és olyan teljes értékű, felhőtlen kapcsolatot teremteni Vele, mint azelőtt. Mindig Isten volt az, aki felkereste az embert és törte szét a kételyeit. Ha az ember próbálkozott

a helyzet. A nyugtalan és vágyakozó embernek megnyílt az ajtó Isten Fiának e szavaival: „*Jöjjetek énhozzám*”. Nagy dolog és megkönnyebbülés ez számunkra, akik nem tudjuk, hová forduljunk életünk megoldatlan kérdéseivel, problémáinkkal, hogy van Valaki, aki irányt és értelmet, biztos pontot adhat a mi életünknek.

Mindnyájan, akik megfáradtatok

Kiknek is szól ez a hívás? Tulajdonképpen mindenkinek, aki érintve érzi magát

által. Isten itt nem szab feltételeket. Még azt a zavarba hozó Igét sem mondja, hogy csak az jöhet, akinek van füle a hallásra, vagy aki érti az Igét, vagy aki tiszta szívű... Valljuk be őszintén, ha ez lenne a feltétel, zavartságában aligha találna valaki az Úrhoz. Isten itt a legérzékenyebb pontunkon érintett minket, amire biztos, hogy felfigyelünk: „*mindnyájan, akik megfáradtatok*”. Erre mindenki rá tud bólintani. Harc a munkahelyen, harc a betegséggel, harc a családtagokkal, harc a kételyekkel, harc az államban való helyzettel, harc saját magunkkal. Mindezt már akkor látta Jézus az embereken: azt mondta róluk, hogy olyanok, mint a pásztor nélküli juhok. Sok mindent lehetne szólni a megfáradásról, de úgy gondolom, hogy ez a jelenség mindenkire közel áll, így nem kell tovább taglalni azokat a problémákat, amelyekről megfájdul a fejünk, szívdobogásunk van, amelyek miatt nem tudunk aludni vagy bizonytalanságban élünk. Egy tény ugyanis sokkal fontosabb: Jézusban láthatjuk, miként tekint ránk az Isten. Nem részvétlenül, közönyösen, nem haragosan, hanem szeme előtt tartva a problémánkat. Nemcsak a nagy globális jelenségeket nézi, hanem a kicsiny ember terheit is látja. Igazából nem vagyunk hozzászokva ahhoz, hogy valaki számára érdekesek és vonzóak lehetnénk azért, mert szinte összeszokadunk. Isten azonban éppen a mindennapos harcainkba küldi az Ő Fiát. Nem azért, hogy azt mondja: ne dolgozzunk, önzők legyünk és könnyelműsködjünk, hanem hogy megtanítsa, hogyan lehet a terheket úgy vinni, hogy az boldogító

legyen.

Iga

Miért nem olyan megoldással jön Jézus, hogy ne legyen szükség dolgozni, hogy ne betegdjünk meg, mindenki a mi elképzelésünk szerint viselkedjen, mindenki megtérjen, vagy senkiről ne kelljen gondoskodni? Azért, mert ez nem boldogító megoldás. Nem lennének boldogok kreatív munka, vagy szereteteinkről való gondoskodás nélkül. Isten nagyon jól tudja, hogy nem a teher – azaz minden, amit felsoroltunk – a probléma, hanem az iga. Olyan, amely nem ül jól. Az iga a kapocs a teherrel, azaz: a mi hozzáállásunk az élethez. Minden, ami a mi világszemléletünket alkotja: ahogyan a világra tekintünk, Istenre, emberekre, magunkra, életre és halálra, az tesz minket képessé vagy képtelenné arra, hogy terheket hordjunk. Ha félelem, aggodalom, önvád, elégedetlenség, frusztráció, gőg vagy szeretetlenség igájával akarjuk a mindennapi terhet vinni, nem igen mozdulunk egy helyről, csak lihegünk. Ennek ellentéte a helyes, egészséges iga. De honnan a „csudából” – mondhatjuk bosszúsan – vegyük ezt az igát? Ezért mondja Jézus: „*vegyétek magatokra az ÉN igámat.*” Nagyon kifejező: a világban nem találjuk, viszont Jézusnál igen. A világban nagyon nehezen lehet elsajátítani a szeretetet, az önzetlenséget, de Jézusnál igen! Mert nála konkrétan tapasztaljuk: ahogy velünk szemben gyakorolja. Így a legkönnyebb tanulni: ha átéljük. Nem véletlenül beszélünk az értékek tanulásáról, mert Jézus maga ezt a szót használja az igával kapcsolatosan: „*tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd*

és alázatos szívű vagyok.”

Szelídség és alázatosság

Nagyon különös, hogy Jézus ezt a két tulajdonságot jelöli meg az egészséges „igá” megszerzéséhez. Azt várnánk, hogy önmegtágadsárról, vagy önzetlenségről fog beszélni, vagy a megtérésről. Ehelyett alázatosságra és szelídségre mutat. Hogy ezt jobban megértsük, tekintünk vissza az akkori zsidó társadalomra, illetve annak közép- és alsó rétegére. Jézus jól látta, hogy megfáradtak, de azt is, hogy a lázadásokra, radikális megoldásokra és a sértett önérzetből fakadó ellenséges gyűlöletre még elég erejük van. Forró vérű nép voltak, akik hasonlóképpen mint rengetegen ma is, kicsit demagogizált álláspontból késztek voltak a megoldásokra. Mit értek ezalatt: a zsidó ember azzal az öntudattal élt, hogy ő a kiválasztott nép tagja és Istentől kapott földjén ő az elnyomott és jogfosztott, és azt nem szabad csak úgy hagyni. Ez a közhangulat termőtalaja a radikalizmusnak, a hatalomra törésnek, az úgymond Isten nevében és érdekében vívott háborúknak. A zsidók úgy gondolták, úgy közelednek majd Istenhez, ha a templomkultusz folytatódik és országuk politikailag szabad lesz. Ők a problémát főleg a római igában látták. Jézus azonban más, belső igában látja a gondot, azaz az előzőekben említett értelemben. Annak megoldását pedig az ellentétes módszerben: lecsitítani a forró, sértett önérzetű fejeket és alázatosságba, szelídségbe öltözni. Félreértés ne essék: ez nem a passzivitást és a feladást jelenti. Hanem a nagyon önkri-

tikus, igazságos látást és magatartást, amikor ugyanis helyesen tudatosítjuk, kik vagyunk mi Isten előtt és embertársaink előtt. Az alázatosság az olyan helyváltoztatást jelenti, ahonnan jobban látunk. Ahol a magasban lebegő igazságokból egészen le, az egyszerű emberiséghez szállunk és úgy látjuk a másikat – még az ellenséget is – mint a miénkhez hasonló helyzetben küszködőt, valamint úgy látjuk magunkat Isten színe előtt, mint csakis a kegyelemre szorulókat. Csak ebben az alaphelyzetben születnek ugyanis az igaz kérdések, amelyekre a válasz a könnyű igát jelenti. Azaz: van értelme életemnek? Értékes vagyok? Támogatva vagyok? Biztonságban vagyok? Van-e reménységem, akár az élet után is? Meg van nekem bocsátva? Csak ebben az alaphelyzetben szólalhat meg Jézus kegyelmező válasza mindenre, hogy: igen, igen, igen. Én vagyok a reménységed, a segítséged, az értékelőd, a barátod, a megváltód és gondviselőd. És így valósul meg Jézusnak a következő ígérete: *„és megnyugvást találtak lelkeiteknek”*. Jézus ezt a nyugalmat azonban nagyon keményen harcolta ki nekünk. Ő könnyű igát és könnyű terhet adott nekünk, de ő maga az igát a keresztre cserélte fel, hogy ott mindazt megszerezze nekünk, ami boldogít és megkönnyít: a bűnbocsánatot, a reménységet, Isten szeretetét és a Hozzá való szabad utat. Engedjünk tehát Jézus felszólításának, vegyük magunkra az Ő igáját és menjünk Hozzá mindnyájan!

Ámen

(Elhangzott 2008 máj. 18-án, a szolgálatot Šindelařová Alena végezte)

VENDÉGÜNK VOLT..

ÁPRILIS 25-27. KÖZÖTT MEGLÁTOGATTA GYÜLEKEZETÜNKET EGYHÁZUNK PÜSPÖKE, FT. DR. ERDÉLYI GÉZA. VELE KÉSZÍTETT RIPORTOT DR. PALÁGYI ISTVÁN GYÖRGY, GYÜLEKEZETÜNK PRESBITERE.

(2. RÉSZ)

Milyen lehetőséget lát arra, hogy a prágai gyülekezet jobban be legyen kapcsolva az otthoni történésekbe? Hisz most, az Internet világában már a távolságok is megrövidültek. Beleilünk a vérkeringésbe mi is?

Azokon a lelki és rokon kapcsolatokon kívül, amelyek rég óta léteznek és bizonyos erkölcsi támaszt jelentenek, szükséges lenne több feladatot bízni a fiatalokra. Én az Egyházunkban ezt tettem, s nem bántam meg. Tudom, hogy a prágai közösségünkben is vannak jó szándékú, megbízható fiatalok. Őket engedni, sőt biztatni kell, hogy a maguk lendületével, a modern technikát uraló felkészültségükkel szervezzenek, dolgozzanak, természetesen összhangban a gyülekezet előjáróival. Továbbra is szükségesnek tartom az otthoniakkal való kapcsolat ápolását. Nem lenne jó megszakítani minden kapcsolatot a szülőfölddel, az otthoniakkal. Az bizonyos, hogy a Zsinati Elnökségünknek és Püspöki Hivatalnak a gyorsabb és eredményesebb ügyintézéshez több munkaerőre van szüksége. Általa intenzívebbé válhatna a kapcsolattartás missziói gyülekezeteinkkel. (Szabad legyen egy példát

felhoznom. Az ortodox egyház hivatalosan 58 000 lelket számlál, és központi hivatalaiban 30-nál több alkalmazottja van. A Református Egyházunk tagjainak száma kis híján 110 000, és ugyanakkor fenn említett két hivatali központunknak mindössze 11 munkatársi alkalmazottja van.) A Zsinat mellett számos bizottság működik: missziói, teológiai, gazdasági, iskolaügyi, jogi, szórványbizottság, stb., amelyeknek többek között az lenne a feladatuk, hogy segítsenek az egyház különböző területein zajló munkákban, így a különböző kapcsolattartásban is. Ügyeinkre, feladatainkra figyeljenek oda, hogy minél körültekintőbb és eredményesebb legyen a munkánk. Ha kérvényünkre a minisztériumból végre pozitív választ kapnánk személyi vonatkozásban, a különböző ügyintézésekben nagyot léphetnénk előre. Ugyanakkor az is igaz, hogy a Prágai Református Gyülekezetünk továbbszervezéséhez, gyarapításához nagyobb odaadásra és komolyabb áldozatvállalásra van szükség az itt élő testvérek részéről.

Vannak a Szlovákiai Református Keresztyén Egyháznak tervei a prágai missziós gyülekezettel?

Mindenképpen gondolunk arra, hogy Csehországban is bejegyeztessük a Református Egyházat, hogy mint egyházközség működhessen. A másik lehetőség megértetni a Cseh Testvéregyház valamelyik készségeit tanúsító gyülekezetével, vagy más keresztyén egyházzal, hogy lehetőleg kedvezményesen bocsáson rendelkezésre egy megfelelő helyiséget – ez is számos problémát megoldana. Mindemellett arra gondolunk, hogy a SzRKE missziói egyházközségeként lenne bejegyezve, ami lehetővé tenné, hogy a cseh kulturális minisztérium is elfogadja, elismerje. Két levelet váltottunk a minisztériummal és azt mondhatom, hogy készségeit mutattak, igyekezetünket nem utasították el. Ha tervünk sikerülne, akkor ez az egyházközségünk élvezné azokat a jogokat, melyeket a többi egyház is élvez Csehországban.

...ott van az a feltétel, hogy az egyháztagok számának 300-nak vagy 500-nak kell lennie. És ez a minimum...

Igen, de tudomásom szerint a prágai református egyházközség formálisan ennél sokkal nagyobb. Még ha nem is mindenki jár templomba, vagy fizeti az egyházfenntartási járulékot.

Mit fog jelenteni a „missziós gyülekezet” fogalma, ha a Zsinat elfogadja, és bevezeti? Lesz-e önrendelkezési és

lelkészválasztói joga a gyülekezetnek? Ezek után több, vagy kevesebb lesz a jogosultsága mint egy szlovákiai anya- vagy leányegyházközségnek?

Ez nem leányegyházközség. Tehát erre most pontos választ adni azért nem akarok, mert az egész ügy folyamatban van. A Zsinatnak kell határoznia. Minden szempontot mérlegelni fogunk. Én mindig is annak voltam a híve, hogy a lehető legnagyobb önállósággal rendelkezzenek az egyházközségek, gyülekezeteink. Abba sem nyugodtam bele, hogy leányegyházközségeink jogai kicsit eltűnnek. Ez így nincs rendjén. De ahhoz hogy ez törvényesen megváltozzon, ahhoz törvényt kell alkotni. Nem tudom megjósolni, hogy mit fog a Zsinat jóváhagyni, de a beterjesztés biztos olyan értelemben lesz, hogy ha nem is maximális, de optimális lehetőségeket biztosítsunk a missziói egyházközségeknek. Mert a missziói egyházközség nem leányegyházközség. Közelebb áll a társegyházközség fogalmához, de még azon is túl mennék. Tehát mihelyst ez megfogalmazódik, előterjesztem a prágai református egyházközség kéréseit, és amint megfogalmazódnak a jogok és köteleességek, hivatalos értesítést küldünk róla.

(Folytatás a következő számban, amelyből megtudhatjuk, hogy értékeli a Püspök úr az elmúlt két választási ciklusban elérteteket.)

GYÜLEKEZETI ALKALMAK

Istentiszteletek:

Vasárnaponként 17.00-tól a gyülekezet Klimentská utcai gyülekezeti termében (Klimentská 18, Prága 1) vagy az „U Klimenta” templomban.

Biblióra: Az istentiszteletet követően, kb. 18.00-tól.

Énekkari próbák: Szerda esténként 18.00-tól, a Teológián (Černá 9, Prága 1), az 5. emeleten, a kápolnában, vagy egyéb megegyezés szerinti helyen.

(korus@refnet.cz)

A GYÜLEKEZET ÉLETÉBŐL

– Múlt héten a **Ft. Erdélyi Géza** püspök úr tudatta **Bodnár Noémi**

segédlelkészünkkel, hogy a lakáskeresésben ő, és **Fazekas László** püspökhegyettes fognak segíteni a SZRKE vezetősege részéről. Ennek eredményeképpen pénteken, egy a püspök úrral folytatott telefonbeszélgetésben segédlelkészünk megtudta, hogy az ügyben előrelépés történt. A püspök úr tolmácsolta **Ft. Hradil huszita püspök** válaszát, miszerint a husziták rendelkezésünkre bocsátanának jutányos áron templomot, gyülekezeti termet és lakást. A további lépéseket a gyülekezet vezetősége, presbitériuma fogja megtárgyalni, és miután segédlelkészünknek sikerül megegyez-

nie egy időpontban Hradil püspök úrral, egy küldöttség elmenne megnézni a termeket, és megegyezni a részletekben. Kérjük Isten vezetését és áldását ez ügyben is!

PROGRAMAJÁNLÓ

– **május 27-én, kedden 18.00** órai kezdettel az **Igriczek Együttes** tart lemezbemutatót a Reneszánsz Év alkalmából. Helyszín a PMKK Nagyterme.

– szintén **május 27-én, 19.00** órakor kezdődik **Mosberger Róbert** *Utazó camera obscura sátra* c. kiállításának megnyitója a PMKK Klubban.

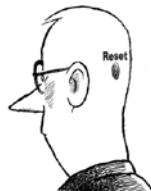
– **május 28-án, szerdán, délután 4 órától** az **Iglice Egylet** és a **PMKK Játárszoház**at szervez az **Igriczek Együttes tagjaival**.

(www.hunginst.cz)

VICC

Elkeseredve Istenhez fohászodik a szegény zsidó:

- Hatalmas Jahve, mi Noked száz év?
- Egy perc, fiam, – válaszol rögtön az Úr.
- És mi Noked egymillió forint? – kérdezi tovább a zsidó.
- Egy fillér, fiam!
- Adnál nekem, szegény zsidónak, egy-két fillért kölcsön?
- Várj egy-két percet, fiam!

ÜZENET – A PRÁGAI REFORMÁTUS MISSZIÓS GYÜLEKEZET HETILAPJA

Felelős szerkesztők: Bodnár Noémi, Hlavács Pál, Simon János & Simon Sz. Krisztina.

Lapunkat ingyenesen terjesztjük, de fenntartására bármilyen segítséget örömmel elfogadunk.

E-mail (hetilap rendelések - heti egyszeri küldés elektronikus formában): uzenet@refnet.cz